

[Elisabeth Arnold]

det tilbød vi SF at udarbejde en udvalgsberetning, hvoraf det fremgik, at et politisk flertal støttede hovedprincipperne i forslaget. SF var ikke interesseret i denne løsning, og ved tredjebehandlingen bortfaldt forslaget på grund af stemmelighed.

For Det Radikale Venstre har den politiske situation ændret sig siden da. Som regeringsparti er vi dels interesseret i, dels forpligtet til at lægge vore kræfter i et samlet lejelovsudspil, som boligministeren allerede har bebudet i dag. Det betyder naturligvis, at vi ikke vil kunne stemme for lovforslag nr. L 265, uanset at SF har forsøgt at råde bod på i hvert fald den skattemæssige side af det tidligere forslag, således at alle vedligeholdelses- og fornyelsesmidler er skattefritaget, så længe bindingen er effektiv.

Den anden væsentlige indvending, som vi sidste forår påpegede fra radikal side, nemlig at Grundejernes Investeringsfond er den eneste mulighed for at binde lejernes midler, har SF derimod ikke søgt at råde bod på. Det Radikale Venstre har fortsat den opfattelse, at ejeren bør aflægge regnskab for såvel vedligeholdelses- som fornyelsesmidler, og at midlerne bør være til stede og til disposition, når ejendommen har brug for istandsættelse og fornyelse.

Forhåbentlig vil det være muligt at realisere disse principper i regeringens kommende lejelovsudspil, men indtil da kan vi jo passende bruge udvalgsarbejdet om SF's forslag til at afdække forskellige problemer i denne sammenhæng.

Pelle Voigt (SF):

Jeg føler en særlig tilskyndelse til at takke den socialdemokratiske ordfører for de meget klare tilsagn om, at tankerne om bindingspligten i dette forslag vil være noget fuldstændig centralt for Socialdemokratiet i de kommende lejelovsforhandlinger.

Jeg vil sige til boligministeren, at der er en ting, som jeg finder logisk besynderlig på trods af de mange positive ting, der lå i boligministerens bemærkninger. Det er, at boligministeren siger: Ja, jeg går ind for regnskabspligt, men nej, jeg ved ikke, om jeg går ind for bidragspligt. Jeg må sige, at det skaber for mig et paradoks. Hvad er meningen med at føre regnskab over nogle midler – og det gør man i alle ejen-

domme, i langt de fleste ejendomme i hvert fald – hvis midlerne rent faktisk ikke er til stede i det virkelige liv, når der skal laves vedligeholdelse?

Hvis man pålægger folk det besvær at skulle føre regnskaber over disse ting, bør det da have baggrund i en eller anden form for realitet, nemlig og forhåbentlig at midlerne rent faktisk er til stede; ellers kan jeg egentlig ikke rigtig se sammenhængen og logikken.

Jeg har allerede været inde på den holdning, som Det Konservative Folkepartis ordfører lagde for dagen, og jeg må sige, at på baggrund af den afklaring af mit spørgsmål, som hr. Fischer prøvede at komme med, er jeg stadig ikke helt i stand til at forstå, hvad det konservative synspunkt er. Jeg fik ikke noget svar på, om det er Det Konservative Folkepartis holdning, at disse spørgsmål skal ses i forbindelse med spørgsmålet om udlejernes afkast i forbindelse med en kommende lejelov.

Men jeg forstår derimod, at Det Konservative Folkeparti tilslutter sig Fremskridtspartiets bekymring for, at disse midler skal bindes i Grundejernes Investeringsfond. Ved den seneste behandling af et tilsvarende forslag var det jo Fremskridtspartiets argument for ikke at stemme for forslaget, og Fremskridtspartiet gav på det tidspunkt meget klart udtryk for, at det var afgørende nødvendigt, at når man rent faktisk fik lejerne til at betale penge til vedligeholdelse, måtte man også sikre sig gennem en bindingspligt, at pengene rent faktisk var til stede.

Jeg forstår på fru Elisabeth Arnolds indlæg, at det stadig er en væsentlig indvending – og måske endnu mere væsentlig nu – fra Det Radikale Venstres side, at man ikke bryder sig om, at midlerne administreres i Grundejernes Investeringsfond. SF har valgt den løsning, fordi Grundejernes Investeringsfond faktisk eksisterer og blev oprettet til dette formål, og fordi et samlet Folketing – muligvis med undtagelse af Fremskridtspartiet – er enigt om, at andre vedligeholdelsesmidler skal administreres her; derfor forekommer det os lidt mærkeligt og overflødigt, hvis der skal skabes nye organer. Men man kan naturligvis forestille sig denne binding på et antal af måder. Det væsentlige for os er, at de penge, der skal indbetales, rent faktisk er til stede og ikke kan udbetales til alle mulige andre formål eller måske slet ikke